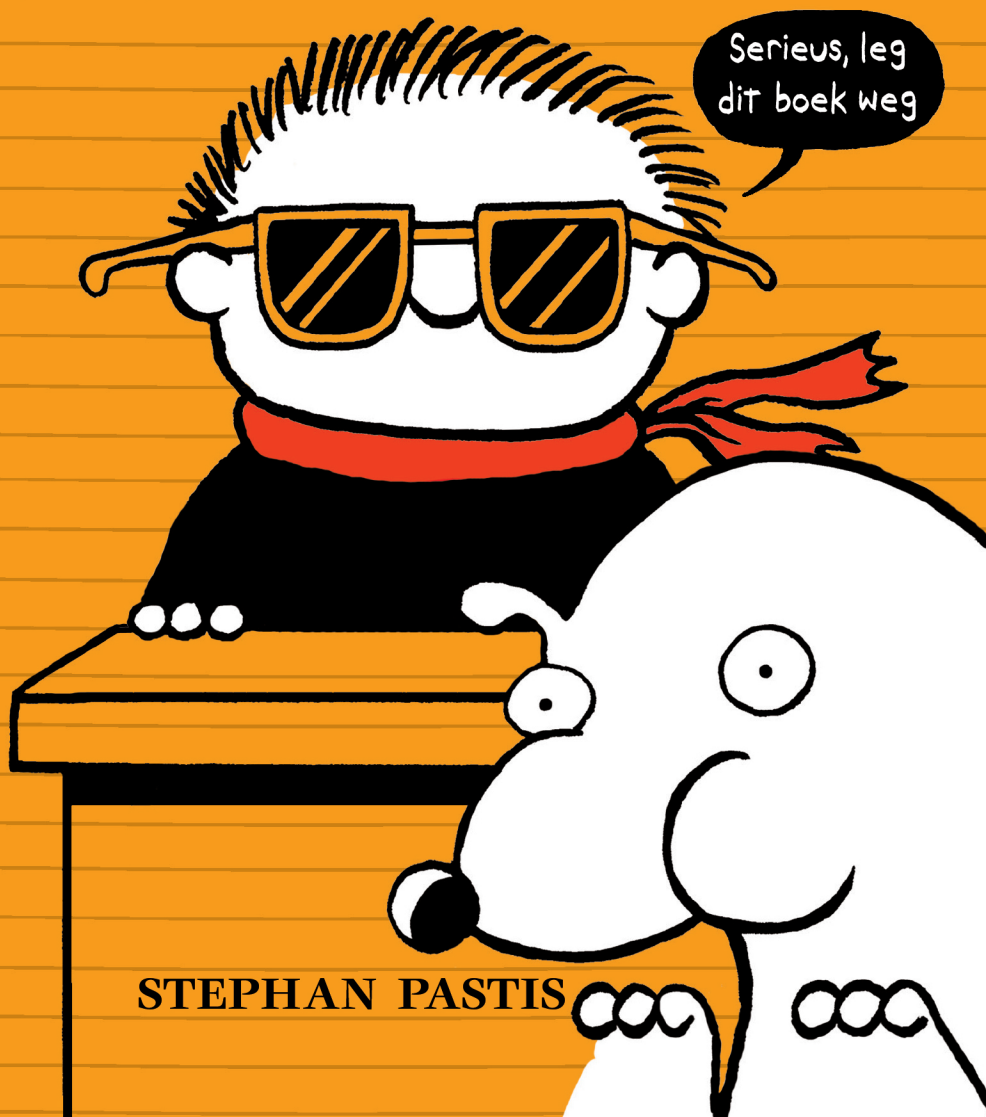

FLIP FIASCO

LEES DIT NIET!

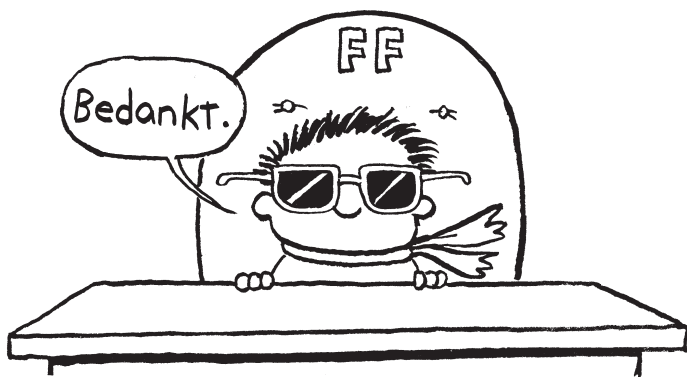
STEPHAN PASTIS

Noot van de schrijver:
Vanaf het bureau van
Flip Fiasco

Dit boek is niet geschikt voor publicatie. Het is een privéverslag van een gevoelige periode uit mijn leven als detective.

Maar het manuscript werd gestolen. Dat is de reden dat het nu voor je neus ligt.

Dus leg het boek neer en stop met lezen.

Voorwoord:

O, kijk, je bent nog steeds
aan het lezen

Ik ken je niet zo goed.

Maar één ding weet ik wel: je hebt totaal geen respect voor de Noot van de schrijver.

Want toen de schrijver je op de vorige bladzijde vroeg om het boek neer te leggen en te stoppen met lezen, dacht jij dat dat betekende:

Dus laat ik maar meteen ter zake komen.
Ik ben Flip Fiasco. Ik ben een detective.
En ik heb een beroepsverbod gekregen.

BEROEPSVERBOD

De details zijn niet belangrijk.

Je hoeft alleen te weten dat niets van het detectivewerk waar je straks over gaat lezen de bedoeling was.

De enige reden dat ik er toch een verslag van heb bijgehouden, was omdat dit de meest productieve fase was die ooit is beleefd door een detective.

Dus als je van plan bent om door te lezen (en tot nu toe heb ik je niet tegen kunnen houden), wil ik dat je je rechterhand opsteekt en de volgende eed aflegt:

Ik, (zeg je naam), zweer hierbij plechtig dat ik niets uit dit boek vertel tegen iemand, inclusief, maar niet beperkt tot, Flips moeder, die Flip zou pletten als een insect als ze erachter kwam dat hij toch detectivewerk verrichtte tijdens zijn beroepsverbod.

En verder ga ik ermee akkoord dat als ik ook maar een beetje van deze eed verbreek, per ongeluk of met opzet, ik de volgende straf zal moeten ondergaan:

*Overgoten worden met mosterd en opgegeten worden
door een ijsbeer.*

HOOFDSTUK

1

Niet echt het begin van
het verhaal, maar toch de
moeite waard om te lezen

Ik ben Hawaiï Joe.

En ik heb een supergrote zonnebril.

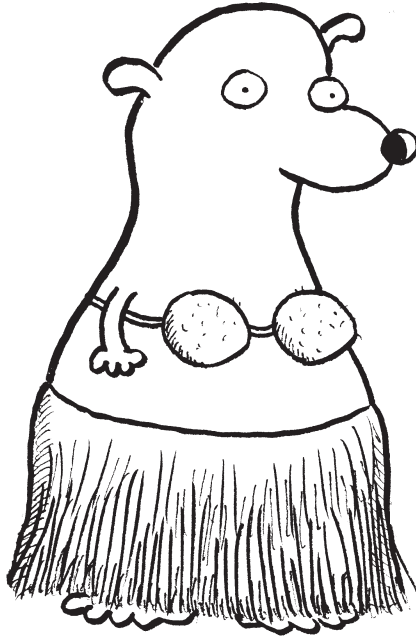

Net als mijn ijsbeer.

Die heb ik vernoemd naar de plaatselijke Hawaiaanse vissoort:

Humuhumunukunukuapuaa.

‘Kom hier, Humuhumunukunukuapuaa,’ zeg ik tegen mijn ijsbeer. ‘Want ik sta op het punt om een mededeling mee te delen aan alle medewerkers van ons detectivebureau.’

(Goed, het is niet echt óns detectivebureau. Het is mijn detectivebureau. Maar ik doe alsof hij erbij hoort om Humuhumunukunukuapuaa niet op zijn ziel te trappen.)

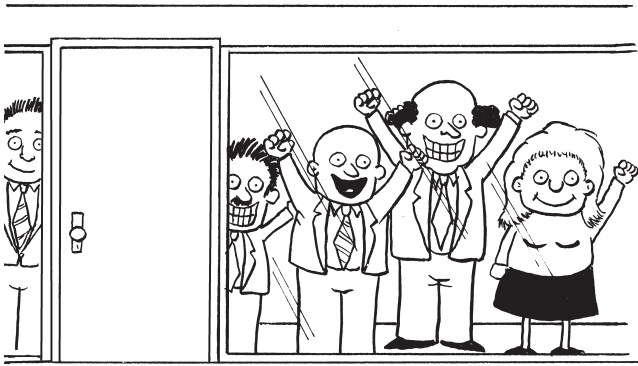
Dus druk ik de rode intercomknop in op mijn telefoon.

‘Gegroet, medewerkers van Fiasco bv. Hier spreekt jullie oprichter, president en CEO, bijgestaan door zijn administratief assistent, Humuhumunukunukuapuaa.’

Terwijl ik begin te praten, zie ik dat mijn medewerkers zich verzamelen buiten de glazen wand van mijn kantoor.

‘Het is haast niet voor te stellen, maar het is niet zo lang geleden dat ik, Flip Fiasco, werd verguisd door het sneue klootjesvolk, inclusief mijn mollige beste vriend, Dennis van Zetten; mijn naar mandarijnen stinkende klasgenootje, Maartje Muffin; en mijn eeuwige aartsrivaal, Zij-Wier-Naam-Niet-Genoemd-Mag-Worden-Maar-Inmiddels-Wel-Omdat-We-Haar-Verslagen-Hebben-Dus-Maakt-Het-Niet-Zo-Veel-Meer-Uit-Eigenlijk, Fiona Fiona.’

Een luid gejuich barst los onder de medewerkers.

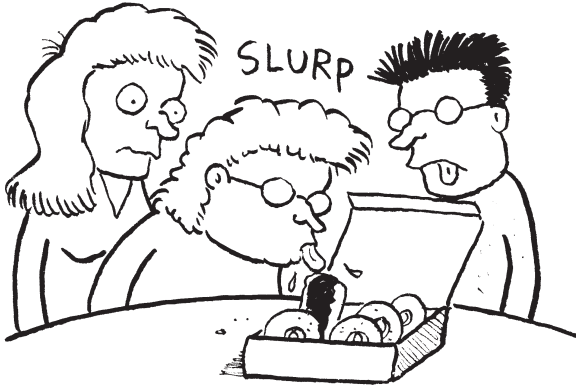
‘Maar die dagen liggen achter ons. En moet je ons nu zien. We zijn een gigantisch detectivebureau met meer dan honderd werknemers, verschillende kantoren verspreid over de hele wereld en met elke vrijdag gratis donuts.’

Een groot applaus barst los.

‘Over donuts gesproken, ik begrijp dat er een strijd is losgebarsten over de donuts met ahornsiroop.’

Humuhumunukunukuapuaa knikt.

‘Mijn administratief assistent vertelt me zojuist dat sommigen van jullie naar de donutdoos zijn gered en aan de ahornsiroopdonuts hebben gelikt om ze voor zichzelf op te eisen.’

Enkele medewerkers kijken de andere kant op.

‘Ik heb het hier over Lies Boekweit, Karel Haze-
wind en Anna Stotter. Ik wil jullie vriendelijk doch
dringend verzoeken om niet meer aan de ahorn-
siroopdonuts te likken.’

Met gebogen hoofd en het schaamrood op de
kaken verlaten Lies, Karel en Anna de groep mede-
werkers.

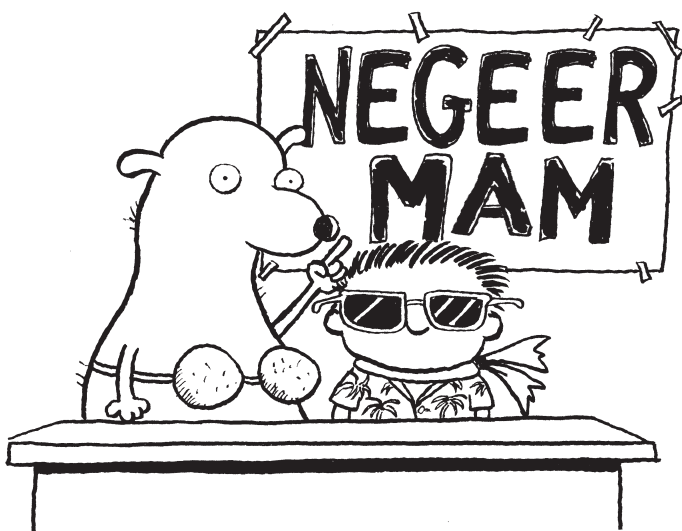
‘Nu vragen sommigen van jullie zich vast af hoe
we hier terecht zijn gekomen. Hoe ik mijn grootse
visie van een detective-imperium heb weten te rea-
liseren.’

Humuhumunukunukuapuaa kucht.

‘Hoe wíj die hebben weten te realiseren,’ verbe-
ter ik mezelf.

Humuhumunukunukuapuaa glimlacht.

‘Dat lukte ons door ons te laten leiden door één moreel principe. Een principe dat ik op een groot spandoek heb laten drukken en dat nu overduidelijk en tot in lengte van dagen in ons kantoor hangt. En daarop staat:’

HOOFDSTUK

2

Het ruime sop

‘Je doet geen detectivewerk meer,’ zegt mijn moeder.

‘Voor hoelang?’ vraag ik.

‘Dat heb ik je al verteld.’

‘Maar je zei zes maanden.’

‘En dat bedoelde ik ook.’

‘Hallo, zés máánden? Je ruïneert mijn hele bureau!’

‘We gaan dit gesprek niet nog eens voeren, Flip.’

‘Maar het is een veel te zware straf.’

‘Je bent van huis weggelopen!’

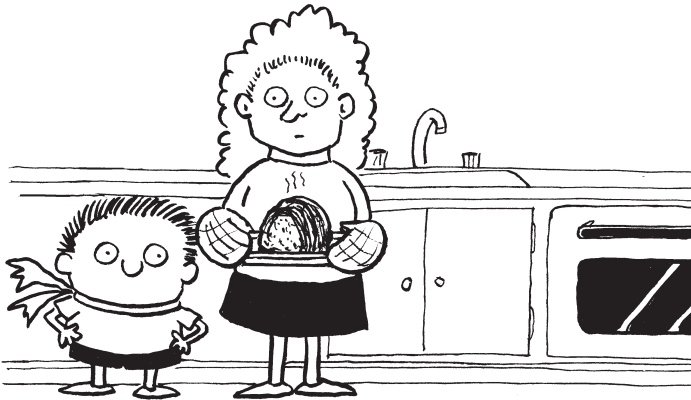
‘Ik heb jacht gemaakt op een internationale crimineel!’¹

---

1 Details van deze gebeurtenis zijn terug te vinden in *Flip Fiasco 4 - Schoon genoeg*, een hedendaagse literaire klassieker.

‘Genoeg, Flip,’ zegt ze, terwijl ze een gehaktbrood uit de oven haalt. ‘Bovendien heb je nu meer tijd om je op school te focussen en misschien wat andere dingen te doen.’

‘Wat voor andere dingen?’ mompel ik, terwijl ik mijn moeder en het gehaktbrood wantrouwend in de gaten hou.

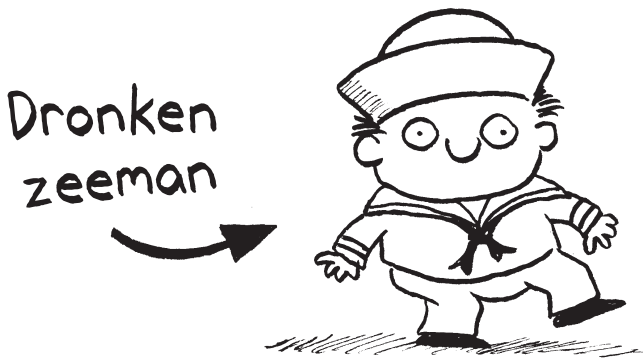

‘Ik heb je opgegeven voor pianoles,’

‘Wát heb je gedaan?’ schreeuw ik uit. ‘Je zegt net dat ik meer tijd moet besteden aan school!’

‘Dat gebeurt ook. Als je stopt met dat detective-werk, heb je genoeg tijd over daarvoor, en voor meer.’

'Lieve help,' mompel ik, terwijl ik achteruit zwalk als een dronken zeeman.

'Bovendien,' zegt mijn moeder, 'zag ik dat je piano probeerde te spelen toen we bij oudtante Vergiet thuis waren. Je leek er plezier in te hebben.'

'Wat ben jij, een spion?' schreeuw ik.

'Nee,' antwoordt ze.

'Dan heb je me vast ook struikscrupules zien maken met haar tuinman. Heb je me soms ook opgegeven voor een tuindecoratiecursus?'

‘Sculpturen,’ zegt ze. ‘Scrupules zijn heel iets anders. O, en voor ik het vergeet...’ Ze loopt naar de koelkast en haalt er een schaal met pudding uit. ‘Toetje voor vanavond.’

‘Ik heb er geen zin in,’ zeg ik. ‘Mijn hele leven is naar de haaien.’

‘O, Flip,’ zegt ze, terwijl ze knielt en een arm om me heen slaat. ‘Reageer je nu niet een tikje overdreven?’

‘Nee. Je maakt mijn bedrijf kapot,’ antwoord ik.

‘Oké,’ zegt ze. ‘Mag ik je een voorstel doen?’

‘Best. Die heb ik wel eens moeten maken bij taal.’

‘Dat zijn opstellen, geen voorstellen.’

‘Verbeter me niet de hele tijd,’ antwoord ik. ‘Ik weet wat ik gestudeerd heb.’

‘Best,’ zegt mijn moeder. ‘Ik maak een deal met je.’

‘Wat voor deal?’

‘Een eerlijke deal.’

'Oké. Maar ik laat hem nakijken door mijn advocaat. En ook door mijn accountant. Die kan behoorlijk agressief zijn.'

Mijn moeder glimlacht. 'Als je belooft dat je je best doet op school en bij pianoles, kort ik misschien je detectiveverbod in.'

'Met hoeveel?'

'Wanneer is je laatste schooldag?' vraagt ze.

'Over 37 dagen, 18 uur en 24 minuten,' antwoord ik.

Niet dat ik het bijhou of zo, hoor.

‘Dat is iets eerder dan ik dacht,’ zegt mijn moeder. ‘Maar oké, dan hef ik dán het verbod op. Alleen als je doet wat ik zeg.’

Ik knuffel mijn moeders been alsof ik me aan de mast van een schip vastklamp in de storm.

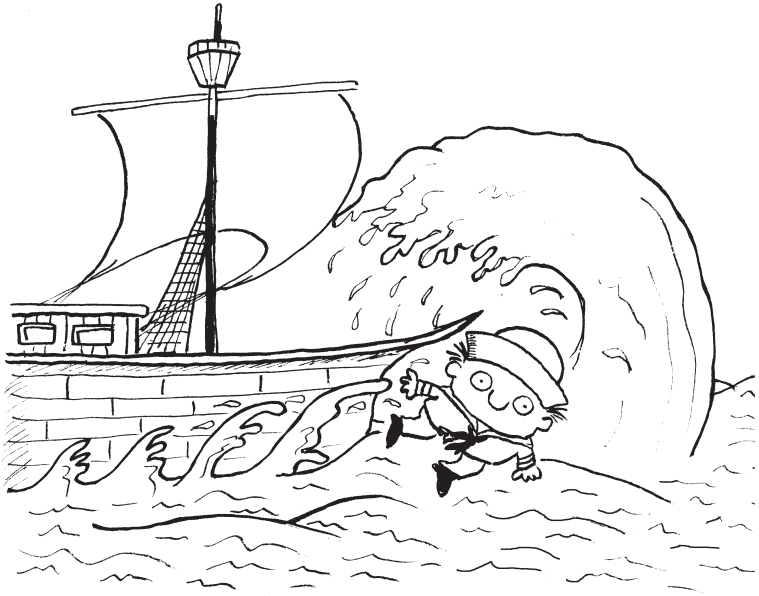

‘Oké, laat nu mijn been maar weer los, dan kan ik rozijnen in de pudding doen.’

‘Rozijnen?’ zeg ik. ‘Ik haat rozijnen.’

‘Ze zijn niet voor jou,’ zegt ze. ‘Ze zijn voor Inge en Sterre.’

Bij het horen van die namen stort ik met een plons in de kolkende zee.

Dit werk is fictie. Namen, karakters, plaatsen en gebeurtenissen zijn verzonnen door de auteur of, mits echt, gebruikt op een fictieve manier.

www.graphic-novels.nl
www.uitgeverijdefontein.nl

Oorspronkelijke titel: *Timmy Failure – The Book You're Not Supposed to Have*

Verschenen bij Candlewick Press

© 2016 Stephan Pastis

Timmy Failure Font © 2012 Stephan Pastis

Voor deze uitgave:

© 2021 Uitgeverij De Fontein, Utrecht

Vertaling: Florus van Rooijen

Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5564 2 (e-book 978 90 261 5565 9)

NUR 283, 284